

כג:

עין משפט
נר מצוה

בנו א"מ ח"י מלכות פסחים
 א"מ ח"י מלכות פסחים
 ב"מ ח"י מלכות פסחים
 א"מ ח"י מלכות פסחים
 ב"מ ח"י מלכות פסחים
 פסחים א"מ ח"י מלכות פסחים

רבינו גרשום

הר"ם כ"ט קדוש א"ל והר"ם
 הר"ם כ"ט קדוש א"ל והר"ם

רבינו גרשום

[illegible]

במלה מדרגות של היורדע הכ
ישם הוא יא ח כולו להביא כ
דמיו עולות הבשר לשם וע
שמעון איצמירד מלקא דעתך

גבי ממות קא משמע לן: קהילין חדשים
שמתורבים לא הלשנה זמנא כלשהו ונת
הכאה וזמנא שס וזן קהילין מהן חומה
מותר שרי הלשנה ממנה היו עושין חו
בגון זו חנה ויולדת ומורע שה מציא
קמא דמסע דש שילול כל המעשה ש
יונה לנדבת עולת השק מציא ממות
לבוש. כשמי כחול לבושה השתמרד
לכסות הממערד לא שרת מציא וזמנ
משום דקדשי בדה הניח לא היו בנאין
הק דמארמין יפלו דמיו לעלה. ובפרק
ולוקחין בהמות לעולה לקח המזבח: פ

[illegible]

ולד חטאת פרק רביעי תמורה

ן ואינו יכול להמחין עבודת היום
יבן דמפרש לאבוד לאו כאבוד
ה רועה פריך שפיר דהא הכא
תמות אלמא מפרש לאבוד כאבוד

מאי לאו אפי' רבנן לא רבי היא תנן המפריש
טמאת ואברה והקריב אחרת תחתיה תמות
מעמא ¹⁶ דקריבה הא לא הקריבה תרעה
ל"ש מתכפר באבודה לא שגא מתכפר
בשאניה אבודה לא שגא משך ולא שגא לא
משך תיובתא דתרוריהו מילתא ¹⁷ דפסיקא
ליה קתני מילתא דלא פסיקא ליה ¹⁸ לא קתני
¹⁹ תנן המפריש מעות לטמאת ואברו והפריש
אחרים תחתיהם ואח"כ נמצאו המעות
²⁰ ויביא מאלו ומאלו טמאת והשאר יפלו
לנדבה מעמא דמתכפר מאלו ומאלו הא
²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵

חדשים. מי שלא הביא שקלו בלדד מביאו כל השנה ונותן בלחית
ויהיה עם שאר קצף שלשעה: והשיי מחזר בו עמיקין. מי
מחזר ומגדלויה וכל זכר העיר שהרי משלתי שירי הלשכה
מחזר ומגדלויה כי וכל זכר ומחר אשתי היה עם היה
מביאין קן מביא משות ונותן שם ואוכל בקדשים לערב בחוקים
שנאמרו שופר כדי שלא יאכל מחסור כפרה בקדשים: גוילי
משות ונותן בו: עשים. מהשיטת מחזר עשים שהמחזר עשי
לבוש מביא משות לחזרו: וזכר (בלכור). המחזר (ב) ו
נותן לבו. כבור היינו מורק ובכפר עורא (ב) כחיי כבורי (ב)
אין למקדש אלא ליד המזבח: ושם שופרות היו לנדרים לזכר היה
ספר: בחרה למנחות (דף ק): מפרש הני ששה כנגד מי: שאין
ת: וכוונתו הפירוש בן שתי ליצורי משות לחטאות

[illegible]

 Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

כאבודה דמי גנתכפר בראשון חבירו של
ואל חבירו יו' אולי למחנה אי' הוא ידמי
משום הכי הוא ידו: דפרוויסו. דרב הוא
א' ל' י' קטני. כלומר אל' תחמה אל' אל'
הקריב רועה דרומינן דרועה וימינינן
דמחנה כגון לרב הוא משך ושוב
הקריב אפילו האבודה שאינה אבודה
מחנה בן לימלך רועה ולרבי אבא אי'
משך בן נמך אל' נמך נמך נמך נמך
אבודה אבודה מחנה ואם נאבודה
גתכפר וו רועה והאי דקמי הקריב
קודם לי' מילתא הראשונה משום דהא
פסיקא לי' דמחנה ואין מילוק דבר
ומשום הכי אל' מחנה מנמלח קודם
כפרה מחנה ולוקמא לרב הוא גדלא
נמך ולרבי אבא גנתכפר בשאינה
אבודה משום דהיכא מנמלחא קודם
כפרה מילתא דלא פסיקא היא דנעי
לשווי מילוק אל' ורועה וזו וי' מחנה.

ל"א הא נמאלת מעיקרא תרעה
הניחא דקריב אבדורא כו' וביעי הך
אלא שלשן ירושלמי הו"א: (ב) וניסא
נמאלת מעיקרא. כלומר ימתי נמאל
מעיקרא כיואחר כך שו' תמות וטוקמה
לדבר הווא נמשך ולי' אלא נמשך
בשניה אבדורא: ומשי מילא דפסיקא
ליה קפני כו': (ג) שו' אלא **מחד.** מייביח
יוליך השני לים המלח כו'. וקס"ד
דדברי הכל היא אלאמא טעמיהו דרבנן
לאו כדא חזי' **הא נמי מילא דפסיקא**
ליה כו'. כלומר לא חימא לא מחד
מייביח יולכו לים המלח דיומנין אזלי
ליה המלח ויומנין לגרבה למד בלית
ליה ולמד בלית ליה והאי דתנא
מתאן לו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
מהן משום דמילתא דפסיקא ליה קפני
דהאי ודאי תקנתא גמורה היא בלא
שום חילוק אבל אי תנא יביא מחד
מהן פני לחלוף בין משך ללא משך
לרב הווא ולרבי אלא בין אבדורין
לשאין אבדורין: **לאחריות.** שאם
יאבד אחד מהן יתכפר בחבירו:
אליבא ד' שטון. דלמר בחדין
פירקין לדעיל (דף טו.) חמש חטאות
תמות וליה רועה לגמרי שיפלו
דמים לגרבה: **מחו דסימא ליה לים**
לר"ם נדבס. גבי חטאת דכי היכי
דלית ליה גבי הכמות ליה לים נמי

שופר וכשיגיע אחד מן השגשגה פקדים
שלא הביא שקלו אשתקד מביא לבנה
באר נעשה כחזה ששניו (שקלים פ"ד מ"ב)
מקד קיין. וזו מי שחש מחומר כ"ה
הוקרבה כפרתו שאין בית דין של הכהנים
עולה. רבינו חמוץ כן והמתנדב ו' בני
למערכה מביא מעות ועומן לחובו:
לכל שרת מביא נדבה בו. ל"א חזק
ב' גוי' נדב' ו' ומש"ה נראה לי שהוא עובד
בזה מן המוסדות. דמטאות ואשמות וכל
עושה לכהנים. אלא חורבן ועומדן אותו
והולו הטלאים ויתחורר מן המעות:
אבל

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) ז"ל מחד, (ב) (לפני פה, וצ"ל)
 (ג) (ז"ל והתנ"ך) (ד) יצא זה שקלים
 פ"ו מ"ה, (ה) מנחות קד ק"ה.
 (ו) ז"ל דתק, (ז) שקלים פ"ו מ"ו
 פ"ח ונחית קד פ"ח, (ח) ז"ל ונחית
 ה"ט קודם ז"ל, (י) הוא ונחית
 ט"ו ה"א ז"ל, (כ) ז"ל ונחית וצ"ל
 ז"ל, (ל) ונחית לטון יצא ונחית
 (מ) לכן כחית ז"ל, (נ) ז"ל לכחית
 ונחית ז"ל ונחית לטון, (ס) ונחית
 ששית ז"ל, (ע) דמק"ל ז"ל.

תורה אור השלם

ו. אֵשׁ וְחַד אֵשׁ אֵשׁ לִי:
וַיִּקְרָא ה' יֵשׁ

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה וניתנו, ג"כ זהו
לג"י ירושלמי; (ב) ד"ה הכא נמי
ישי' מאלו ואלו תנא;

הגהות הנ"ל

[א] עַם לֹא חָזַק, גִּבּוֹרֵי לֹא הָיוּ
תְּחִלָּה, מִשְׁקִימָהּ, הַשָּׁמַיִם הִנֵּה
קָרִיב הַמִּטְוֶה, אֲנִיחָה אֲנִיחָה
הַשָּׁמַיִם הִנֵּה לֹאסֵד לֹאסֵד לֹא חָסִיד
דָּמִי אֵלֶּה יֵאָרֵב אֲנִיחָה
הַשָּׁמַיִם תִּחְסֶה לְיִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל
מִלֵּךְ קָרִיב אֵלֶּה יֵאָרֵב מִשְׁמַיִם
הַשָּׁמַיִם תִּחְסֶה וְיִשְׂרָאֵל תְּחִלָּה
מִשְׁקִימָהּ תְּחִלָּה מִשְׁקִימָהּ כִּי
[ב] דָּמִי דָּמִי דָּמִי דָּמִי וְקָרִיב
כִּי קָרִיב נִגַּד הַשָּׁמַיִם לְעִלְיָה
[ג] דָּמִי דָּמִי תְּחִלָּה דָּמִי תְּחִלָּה
וְיִשְׂרָאֵל דָּמִי תְּחִלָּה דָּמִי תְּחִלָּה
לֹא חָסִיד:

מוסף רש"י

[illegible]

שיימה מקובצת

(6) טעמא דקריב ואח"כ נמצאת
 הראשונה תמות הא נמצאת
 מעיקרא חזקה ביה (7) דפסיקא
 ס"א דפסיקא (8) קתני לא
 הא נמצאת מעיקרא רוצה ליתא
 אי הקרב אבודה דשא"ן אבודה
 רוצה ולא אי הקרב שאניה
 אבודה ופשיטתיה האבודה אמאי
 רוצה קסבר כי קתני דהקרב
 אבודה רוצה אי הכי מאי איירא
 דתני נמצאת ואח"כ נמצאת ומתא
 יצתו נמצאת מעיקרא הויא לא
 פסיקא ליה לא תני הקרב ואח"כ

[illegible]